

از زمانی که مالکیت خصوصی بر ابزار تولید، که در دوره های مختلف تاریخی، در اشکال گوناگون آن، سازمان یافته، تعداد قربانیان و انهدام امکانات طرفین نیروهای متخاصم در جنگ، در دوره های مختلف رشد اقتصادی، متفاوت بوده است. بنابراین، عملیات نظامی ۱۱ سپتامبر در آمریکا، که در آن واحد منجر به کشته شدن بیش از ۷۰۰۰ انسان و زخمی شدن هزارها انسان دیگر، و انهدام امکانات مادی بسیاری شد، در دوره ای که رشد اقتصادی در سطح بالایی نسبت به گذشته، قرار دارد، نبایستی جای تعجب باشد؛ و بخاطر کوتاه مدت بودن این عملیات، آن را عملیات «تروریستی» نامید.

در واقع، رخداد نظامی در ۱۱ سپتامبر در آمریکا، نشانه جنگی است بین بورژوازی بین المللی، بورژوازی ملی و خرده بورژواهای مرتجع؛ که بخاطر فریب طبقه کارگر و توده های زحمتکش، و جذب بیشتر نیروشان به نفع خود، و پنهان ماندن ماهیت واقعی درگیری و درگیری های احتمالی آینده، طرفین خود را پشت پرده هایی همچون مذهب، ملیت، و امثالهم مخفی می کنند، و احساسات ملی و مذهبی را در بین مردم، جهت رسیدن به هدف خود، تقویت و تحریک می کنند. باید این پرده ها را کنار زد، تا مشاهده شود که در اصل، مسئله بر سر انهدام سرمایه، تصرف سرمایه و یا عدم توافق در تقسیم سرمایه، بین جناهای مختلف بورژوازی و خرده بورژواهای مرتجع است، که منجر به چنین جنایتی میگردد.

کافی است فقط کارنامه سیاسی دو دهه و نیم اخیر کره زمین را مرور کرد تا روشن گردد که دولت های موجود، جهت حفظ نظام سرمایه داری، تقسیم و تصرف سرمایه، چه اعمالی را انجام داده اند. بعنوان نمونه:

۱- بیش از ۲۰ سال جنگ داخلی در افغانستان، که هنوز هم ادامه دارد؛ ۲- جنگ بین رژیم ایران و رژیم عراق؛ ۳- جنگ رژیم عراق با رژیم کویت و تصرف کویت، و جنگ دولت های کشورهای متحد سرمایه داری با رژیم عراق؛ ۴- جنگ داخلی در یوگسلاوی سابق و جنگ دولت های کشورهای متحد سرمایه داری با رژیم یوگسلاوی؛ ۵- جنگ طویل المدت گروه های ملی و مذهبی لبنان با دولت اسرائیل، که هنوز هم ادامه دارد؛ ۶- جنگ رژیم پاکستان با دولت هندوستان؛ ۷- جنگ های ملی و مذهبی در شوروی سابق؛ ۸- جنگ های گوناگونی بین رژیم هایی در آفریقا؛ ۹- جنگ بین فرقه های مذهبی در ایرلند؛ ۱۰- جنگ دولت انگلیس با رژیم آرژانتین؛ ۱۱- و جنگ یازدهم سپتامبر در آمریکا؛ که مانند بقیه جنگ ها، زمینه حمله وسیع سیاسی و اقتصادی به طبقه کارگر و توده زحمتکش را مساعد کرده است، و معلوم نیست تا کجا پیش خواهد رفت.

مسببان این جنگ ها، میتوانند به اینها افتخار کنند. اما، مارکسیست ها، طبقه کارگر و توده

های زحمتکش، ضمن انزجار و نفرت خود، این اعمال را به پای مسببان آن، یعنی بورژوازی و خرده بورژواهای مرتجع که سازماندهندگانشان هستند، در تاریخ، به ثبت میرسانند.

تبلیغ و ترویج انترناسیونالیسم پرولتری به جای تبلیغات کور ملی و مذهبی بورژوازی و خرده بورژواهای مرتجع، و برقراری مالکیت اشتراکی بر ابزار تولید، تنها راه برون رفت از چنین واقعیت های هولناکی است، که بشریت معاصر را در چنگال خود می فشارد.

بیشتر، پلیسی و نظامی کردن قاره آمریکا، اروپا، آسیا و کنترل بیشتر ارتباطات، بیکاری و تحمیل فقر و فلاکت اقتصادی باز هم بیشتری به کارگران و توده های زحمتکش، اولین نتیجه بلاواسطه رخداد ۱۱ سپتامبر بوده است. از جمله میتوان جهت نشان دادن ریاکاری بورژوازی بین المللی، بورژوازی ملی و خرده بورژواهای مرتجع، به بیکار شدن بیش از صد هزار کارگر در آمریکا و بیش از ۷۵۰۰ کارگر در انگلیس، و... و تنها از طرف دولت آمریکا بودجه ای به مبلغ ۱۶۵ میلیارد دلار اختصاص دادن به نیروهای نظامی جهت مبارزه با «تروریسم»؛ و در کشور افغانستان، بیش از صدها هزار نفر از مردم زحمتکش آن کشور، فقط از ترس ازدست دادن جانشان، که تنها چیزی که در خلال بیش از ۲۰ سال جنگ داخلی برایشان باقی مانده است، بخاطر حمله نظامی دولت آمریکا و یا بورژوازی بین المللی به گروه های «تروریستی» و حمایت کنندگان آنها، یعنی طالبان، که دست نشانده خود بورژوازی بین المللی و بورژوازی ملی است، در حال فرار از محل سکونت خود هستند، و یا تعداد بیشماری از باقیماندگان مردم در خاک افغانستان، توسط طالبان، بزور به میدان جنگ احتمالی فرستاده خواهند شد، را میتوان از نمونه های برجسته آن بشمار آورد.

کمونیست ها که منافعی جدا از منافع طبقه کارگر ندارند، در مبارزه همراه با طبقه کارگر علیه نظام سرمایه داری، خواهان این نیستند که نیروهای مولده، یعنی از جمله خودشان، و ابزار تولید را نابود کنند، بلکه خواستار تبدیل مالکیت خصوصی به مالکیت اشتراکی بر ابزار تولید هستند. بنابراین، چنین اعمال جنایتکارانه ای از نوع رخداد ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ میلادی در آمریکا، فقط از طرف گروه های ارتجاعی اعم از دولتی و غیر دولتی، بخاطر انهدام سرمایه، تصرف سرمایه و یا بخاطر عدم توافق بر سر تقسیم سرمایه با بورژوازی بزرگ، ممکن است؛ و باید، چنین اعمالی که در جهت تضعیف طبقه کارگر است، افشاء و محکوم گردد.

در پایان، ضمن ابراز همدردی با وابستگان جانباختگان ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ میلادی در آمریکا، و محکوم کردن این جنایت، بایستی عاملین آن دستگیر و در یک دادگاه زیصلاح بین المللی، محاکمه گردند.

حجت برزگر

۱۳۸۰/۰۷/۰۴

(۲۰۰۱/۰۹/۲۶)